

Za továrnou pohanství
Zařaté kromlechy v betonu
Černé nebe nad plání
Na nebi podpisy komínů
Mraky slunce vyhání
Pláň široká špinavá
Toxická zahrada
V kouři jsou tyče a lešení
Hlínu posiluje bednění
Hlavou dolu dělníci zasnění
Nekonečné procesí v dělnických halenách
V dálce drnčely zvonky v továrnách
Údery bucharů, mystický rytmus jako v peřinách
Štětka, dělník, cikán, vláček osobák
Klempíř šel za ní a vysvětloval
Jak to všechno funguje

Pracovník konal za bílého dne
Nějakou zlověstnou noční práci
Něžně pozoroval tu mašinu
Na výrobu chlastu
Umbrtka dává trojrozměrné rozkazy
Pro trakci i pro práci
Pomádu natřít na hlavu i na globus
Honem na autobus
Studentka nese desky ulicí
Pak hned má chlastu plnou palici
A malty plnou košilku. Pán tam byl
Však jen na chvílku
Z lešení odkapává
Krev mladých pracantů
Byl to klempířský tovaryš
Přes rameno brašnu, v hlavě plyš

Sekal tam dobrotu
Lucerna překážela
Ve výhledu na pád
Sekal tam dobrotu
Pracoval rád
Zeď potravní čáry
Táhnoucí se k obzoru

Barbarský zápach jatek
Hloučky řezníků v zástěrách
Od krve pracovní zmatek
Jitro stále tone v tmách

Temná ta zákoutí
Zčernalá vlhkem a špínou
Křik jako by někoho vraždili
Bála se, že najde tělo páně
Probodané, naplněné hlinou
Z dálky splýval ten zástup v šedě
Nikdo se nezasmál
Oči upřené k Umbrtkovi
Jako by na rohu
Částkovy a Koterovské stál

„Inu víte, čeká mě dneska tolik práce.“
„Tak tak, nikdo to za nás neudělá, vidíte.“
Mezi stropem a otlučným prádelníkem
Věčně odchlípnutá tapeta
Práce toť nekonečná štafeta
Jako bota dámy zutá
Za ní ztopořený stín
Když byl hotov, přitáhl si kovovou kozu
A přehodil přes ni všechny díly
Postrádal rozum a zbaven síly
Jen zaklapnout závoru a zašít díry
Baňky s dlouhými hrdly
A spirálované chladiče
Na zastřešeném dvorku
Alkoholik sleduje výrobu lihovin
Básník miluje svou holku
A upíjí se z vína
Kořalna prázdná bez páně
Klempíř si opřel lokty o stůl
Má doma krky na živění
Husí krk a bužíрку a kecá
Potomků jeho není
Je sám a život se mu hnusí

„Tak co, Ivoši, zaplatíš rundu? Každému jeden utrejch.“
„Jděte mi k šípku, vy pořád myslíte jen na samý
nepravosti. Měli byste více chodit na okruhy. Standart
se dá, ten je Krátký.“

Potom ho dal, ale tak surově
Div mu nepolámal údy
Tak zrodil se dle Darwina
Náš skartický bůh
Z opice, ale má duchovní chůdy
Tahle čtvrt se mu zdá slušná
Aby ne! Slovany, vždyť tam bydlíme
Denně se zde časně vstává
Přišívají se knoflíky
K pracovním modrákům
Poslouchá se heavy metal nebo doom

„No těmhle teda musí jít ručičky od práce, jen co je
pravda.“

„Hele, i toho druhého znám.“